

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Csete Ibolya ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Turayné dr. Rejtő Gizella ügyvéd által képviselt Budapest Főváros Önkormányzat Polgármesteri Hivatal alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. április 3-án kelt 3.K.33.554/2005/25. számú ítélete ellen a felperes által 26. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 3.K.33.554/2005/25. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (azaz negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 19.500 (azaz tizenkilencezer-ötszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes résztulajdonában álló, természetben a szám alatti ingatlanon található 30 m² alapterületű pince céljára szolgáló helyiséget a Budapest polgármestere a 2005. június 14-én kelt 13/1424-2005. számú határozatával rendkívüli időszak elrendelése idejére, szükségóvóhely építés céljára kijelölte. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2005. augusztus 15-én kelt 3-6411/2005. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott arra, hogy az eljáró közigazgatási szervek a tényállást nem tisztázták és a rendelkezésre álló adatokból téves következtetést vontak le, mert a pince nem alkalmas szükségóvóhely kialakítására. Állította, hogy az eljárás során ügyféli jogai gyakorlásában korlátozták, és a szükségóvóhely kijelölése tulajdoni jogait csorbítja. Sérelmezte, hogy az eljárásba nem vonták be a polgári védelmet, illetőleg a szakhatóságot. A pince állapotára vonatkozó állításainak

igazolására a felperes csatolta N.P. és S.Gy. magánszakértő véleményét.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes tulajdonosi joga minősített időszakban korlátozható, a rendkívüli időszakra való felkészülést - ezen belül a helyszíni szemle tartását, az óvóhely kataszteri nyilvántartásba vételét - a tulajdonos tűrni köteles. A felperes eljárási kifogásait alaptalannak találta, megállapította, hogy az alperes jogszerű eljárás keretében a tényállást feltárta. T.L. és H.F. tanúvallomása, valamint a felperes által csatolt magánszakértői vélemények egybevetése alapján megállapította, hogy a perbeli pince alkalmassá tehető romteher viselésére, ezért annak szükségóvóhely építés céljára történő kijelöléséről szóló határozatot jogszerűnek minősítette.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a 37/1995. (IV.5.) Korm. rendelet 1.§ c) pontját, mert az elsőfokú bíróság a szükségóvóhely és romteher viselésére való alkalmasság kérdését azonos fogalomként értelmezte, nem észlelve a fogalmi különbség jelentőségét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása sértette a Pp. 206.§ (1) bekezdését és a Pp. 182.§ (3) bekezdését, mert helytelenül fogadta el H.F. és Cs.T. közigazgatási eljárásban beszerzett véleményét ítélezésének alapjául, holott az szakértői véleménynek nem tekinthető, hiányos tartalma, megalapozatlan következtetései miatt alkalmatlan következtetések levonására. E körében hivatkozott a BH 2005.147. és a BDT 2000.283. jogesetére. A felperes állította, hogy az általa beszerzett két szakértői vélemény megalapozottan cáfolta a határozat jogszerűségét, melyet a bíróság figyelmen kívül hagyott. A perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket - annak eltúlzott összege miatt - jogsértőnek találta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, és a megfelelő bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott döntést hozott.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és megállapította, hogy az a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

A jogerős ítélet nem sérti a 37/1995. (IV.5.) Korm. rendelet (Korm.rend.) 1.§ c) pontját, a Pp. 206.§ (1) bekezdését és a Pp. 182.§ (3) bekezdését.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében azt állította, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte, és a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, ezért helytelen következtetésekre jutva állapította meg az alperesi határozat törvényességét.

A Legfelsőbb Bíróság megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a releváns tényeket helytállónan állapította meg és a vonatkozó jogszabályokat helyesen értelmezte, mert a Korm. rend. 1.§ c) pontja értelmében csak olyan pince vehető fel az óvóhelykataszteri nyilvántartásba, mely romteher viselésére alkalmas, illetve alkalmassá tehető. Annak megítélése, hogy egy adott pince ilyen funkcióra alkalmas, vagy alkalmassá tehető szakkérdés.

A jogi képviselővel eljáró felperes e szakkérdésben vitatta a közigazgatási határozatok jogszerűségét, a bizonyító fél a perben a felperes volt. A szakkérdés eldöntésére a perben igazságügyi szakértő kirendelését nem kérte, két általa beszerzett magánszakértői véleményt csatolt állításainak igazolására és a közigazgatási eljárásban beszerzett szakértői vélemény cáfolatára. A közigazgatási perekben a bíróság a Pp. 336/A.§ (1) bekezdésében nevesített eseteket kivéve nem jogosult hivatalból bizonyítás lefolytatására, ezért az elsőfokú bíróságnak a perben rendelkezésre álló adatok alapján kellett döntését meghoznia, igazságügyi szakértői vélemény nélkül.

Ilyen bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság az alkalmazandó és a felperes által a felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályokat helytállónan értelmezte és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a kataszteri nyilvántartásba vételhez elegendő, ha az adott pince a romteher viselésére alkalmassá tehető. A pince romteher viselésére való alkalmasságát a szükségóvóhely céljára történő kijelöléskor azért kell vizsgálni, mert a rendkívüli időszakban óvóhelyként használni kívánt helyiségről tudni kell, hogy a felette lévő építmény összeomlásából származó terhet (azaz romterhet) elbírja-e, azaz a személyeknek biztonságos tartózkodást biztosít-e.

A romteher viselésére való alkalmasság statikai számításokkal igazolható, ezért helytállónan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértők az alperesi határozat törvényességét támasztják alá.

Ezek a szakvélemények a közigazgatási határozatot megalapozó bizonyítékok, a felperes által csatolt magánszakértői vélemények a

felperes előadásának és nem a Pp. 177.§ (1) bekezdése szerint a bíróság kirendelése alapján készült szakvélemények, így azokra a Pp. 182.§ (3) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók, ezért e rendelkezést a jogerős ítélet nem sértette meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a közigazgatási eljárásban beszerzett szakvéleményeket az alperes határozatát alátámasztó bizonyítéknak, a felperes által csatolt szakértői véleményeket a felperes nyilatkozatának, és azokat mint egyenértékű bizonyítékokat ütköztette, figyelembe véve a meghallgatott két tanú nyilatkozatát is. A bizonyítékok értékelését az elsőfokú bíróság ítélete tartalmazza, okszerűen indokolva, hogy melyiket és miért fogadta el ítélezésének alapjául, ezért a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését sem.

A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárás során követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételes esetben kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, a levont következtetések iratellenesek, vagy okszerűtlenek, illetve az ítélet indokolása logikai ellentmondást tartalmaz.

A Legfelsőbb Bíróság a fentiekben kifejtettek szerint felülmérlegelésre okot adó körülményt nem észlelt, így a bizonyítékok újraértékelését nem tartotta indokoltnak.

A Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatát kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, mely követelménynek nem felelt meg a felperes felülvizsgálati kérelmének a terhére megállapított perköltséggel kapcsolatosan az a kifogása, hogy jogszabályhely megjelölése nélkül a perköltséget túlzott mértékűnek tartja, ezért ezzel a kifogással a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem foglalkozott.

Figyelemmel arra, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdésének rendelkezése folytán a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit megfizetni.

A felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére a felülvizsgálati kérelmén lerótt 16.500 forint illetéket. A felülvizsgálati eljárás illetéke az 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése alapján 36.000 forint,

ezért a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdés alapján a felperes további 19.500 forint felülvizsgálati illeték viselésére köteles.

Budapest, 2009. október 14.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos sk. bíró

Dr. Tóth